

i det hele under Besættelsestiden. Revisionsloven tager imidlertid alene Sigte paa at faa fastslaaet Størrelsen af den indvundne Fortjeneste, hvorimod den ikke tager Stilling til, hvorledes der vil være at forholde med de konstaterede Fortjenester. For at faa fastsat nærmere Regler herom fremsatte Handelsministeren i Slutningen af September 1945 dels det heromhandlede Lovforslag, dels det Side 369 (jfr. den følgende Sag) omtalte Forslag til Lov om Avancebegrænsning. Der var ikke i disse Tilfælde Tale om at paalægge nogen Art af Straf, og Handelsministeren fremhævede udtrykkeligt i sin Fremsettelsestale, at den Omstændighed, at et Firma omfattedes af de foreslaaede Lovbestemmelser, ikke var ensbetydende med, at de paagældende Firmaer havde gjort sig skyldige i Værnemageri.

Grænsen mellem de to Lovforslag var, efter hvad Handelsministeren udtalte, »den, at i *Forslaget om Tilbagebetaling* af Fortjeneste ved Erhvervsvirksomhed behandles de Virksomheder, der er oprettet efter den 9. April 1940 eller efter dette Tidspunkt, er blevet væsentligt omdannet eller udvidet, medens *Forslaget om Avancebegrænsning* omfatter de ældre og uforandrede Firmaers Forhold. Det er formentlig berettiget paa Forhaand at gaa ud fra, at de Firmaer, hvis Forhold behandles i Lovforslaget om Tilbagebetaling af Fortjeneste, ligger nærmere ved Grænsen for Værnemageriet end de Firmaer, der omhandles i Lovforslaget om Avancebegrænsning, og det vil derfor ogsaa ses, at de i det førstnævnte Lovforslag omhandlede Firmaer foreslaas behandlet noget strengere end de Firmaer, der omhandles i Lovforslaget om Avancebegrænsning. I Lovforslaget om Tilbagebetaling af Fortjeneste har man endvidere optaget en Opsamlingsparagraf, § 8, der omfatter alle, som har haft økonomiske Mellemværender med Tyskerne, og som ikke omfattes af nogen af de særligt behandlede Kategorier i de to Love«.

De to Lovforslag var udarbejdet efter Forhandling med Partierne og med Tilslutning af de 4 største Partier, men da ikke alle Partier kunde tiltræde de foreliggende Forslag paa Forhaand, fremsattes Forslagene til fri Forhandling.

Ingen af dem naaede imidlertid at blive færdigbehandlet inden Rigsdagssamlingens Slutning. De gennemførtes først efter at være genfremsat i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen 1945—46.

Hvad Tilbagebetalings-Lovforslaget gik ud paa, var i Hovedsagen følgende:

Ifølge § 1 skulde den foreslaaede Lovs Bestemmelser kun komme til Anvendelse paa Personer, Firmaer og juridiske